

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Onkel Toms Hytte.

Udgivet år og sted | Publication time and place: [Kbh.] : [1906]

Fysiske størrelse | Physical extent:

[12] s. :

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

Onkel Toms Hytte.

15, - 288

Det Kgl. Bibliotek

130025713657

I. Onkel Tom i sin Hytte.

II. Tante Chloe i Onkel Toms Hytte.

III. Den onde Slavehandler og Negerdrengene.

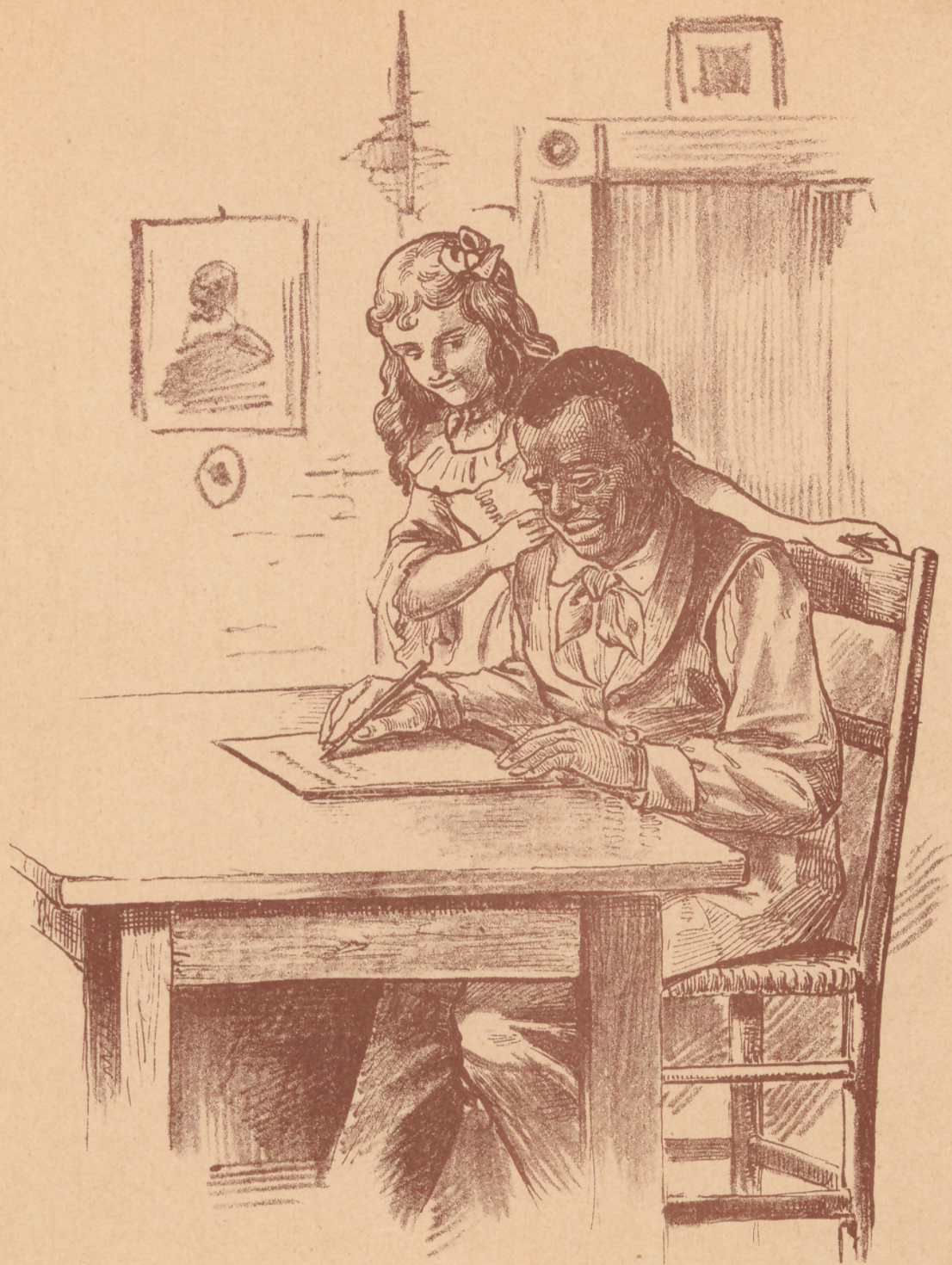
1607-L1383

IV. Eliza flygter over Floden.

V. Onkel Tom og Tante Chloe i Afskedstimen.

VI. Onkel Tom lærer at skrive.

Onkel Toms Hytte.

I Nordamerika, den Gang der fandtes Negerslaver, levede en Gang en Neger, der var Slave og hed Tom. (I.) Han boede i en lille Hytte sammen med sin Kone og deres fire smaa Børn, og han var altid saa god og kærlig mod sine Medslaver naar de var syge eller led Ondt; han hjalp dem hvor han kunde, og derfor kaldte de ham allesammen for „Onkel Tom”. Hans Kone hed „Tante Chloe”, og hun passede Huset, naar Tom var paa Arbejde. (II.) Onkel Toms Herre, der hed Shelby, behandlede sine Slaver godt, men da han var uheldig i sine Spekulationer, blev han nødt til at sælge nogle af sine Slaver til en omrejsende Slavehandler. Denne Mand, der var ond og haard, blev vred, fordi de smaa Negerdrenge drillede ham (III), og da han skulde vælge mellem Shelbys Slaver, tog han Onkel Tom og en ung Kone, der var Slave i Huset sammen med sit Barn, endskøndt de næsten var helt hvide, og ikke Negre, men af de saakaldte Mulatter. Den unge Kone, Eliza, der var Kammerpige hos Fruen, var gift med en Neger, der var

Slave hos Naboen. Hun blev som ude af sig selv, da hun hørte, at hun skulde drage bort med den onde Mand, og i sin Fortvivlelse greb hun sin lille Dreng og flygtede. Men Slavehandleren satte efter hende, og naaede hende, just som hun udmattet var stanset foran en bred rivende Flod, der spærrede hende Vejen. Det var Vinter, og Floden var fuld af store Isflager, der bragende tørnede mod hinanden, saa Færgemanden ikke kunde faa sin Baad over, men med Anspændelse af sine sidste Kræfter sprang Eliza med Barnet paa Armen modigt ud paa Isflagerne, hoppede fra den ene til den anden og naaede lykkeligt den anden Bred, hvortil hendes Forfølger ikke turde gaa, da Negerslaveri var forbudt i Landet hinsides Floden. (IV.) Elizas Mand var ogsaa flygtet samme Nat, og de to Ægtefolk fandt lykkeligt hinanden.

Onkel Tom var en gudfrygtig Mand, der fandt sig i sin Skæbne. Slavehandleren rev ham bort fra Hustru og Børn, og det var en tung Time, da han skulde tage Afsked med alt, hvad han havde kært. Hans Kone trøstede ham, saa godt hun kunde, og lovede

at spare saamange Penge sammen, at hun kunde købe ham fri, naar han blot altid vilde lade hende vide, hvor han kom hen. (V.)

Efter mange Gjenvordigheder blev Onkel Tom solgt til en rig Herre, der havde en lille Datter, der hed Eva. Hun kom til at holde saameget af Tom, fordi han var saa kærlig, og hun lærte ham at skrive, saa at han kunde fortælle dem derhjemme hvor han opholdt sig. (VI.) En Dag faldt den lille Eva ved sin egen Uforsigtighed i Vandet, og med Fare for sit eget Liv sprang den gode Tom ud og reddede hende fra den visse Død. (VII.) Hun blev strax bragt hjem og kom i Seng, men i flere Maaneder svævede hun imellem Liv og Død, og det var kun, fordi Onkel Tom plejede hende opofrende og godt baade Dag og Nat, at hun blev rask igjen. (VIII.)

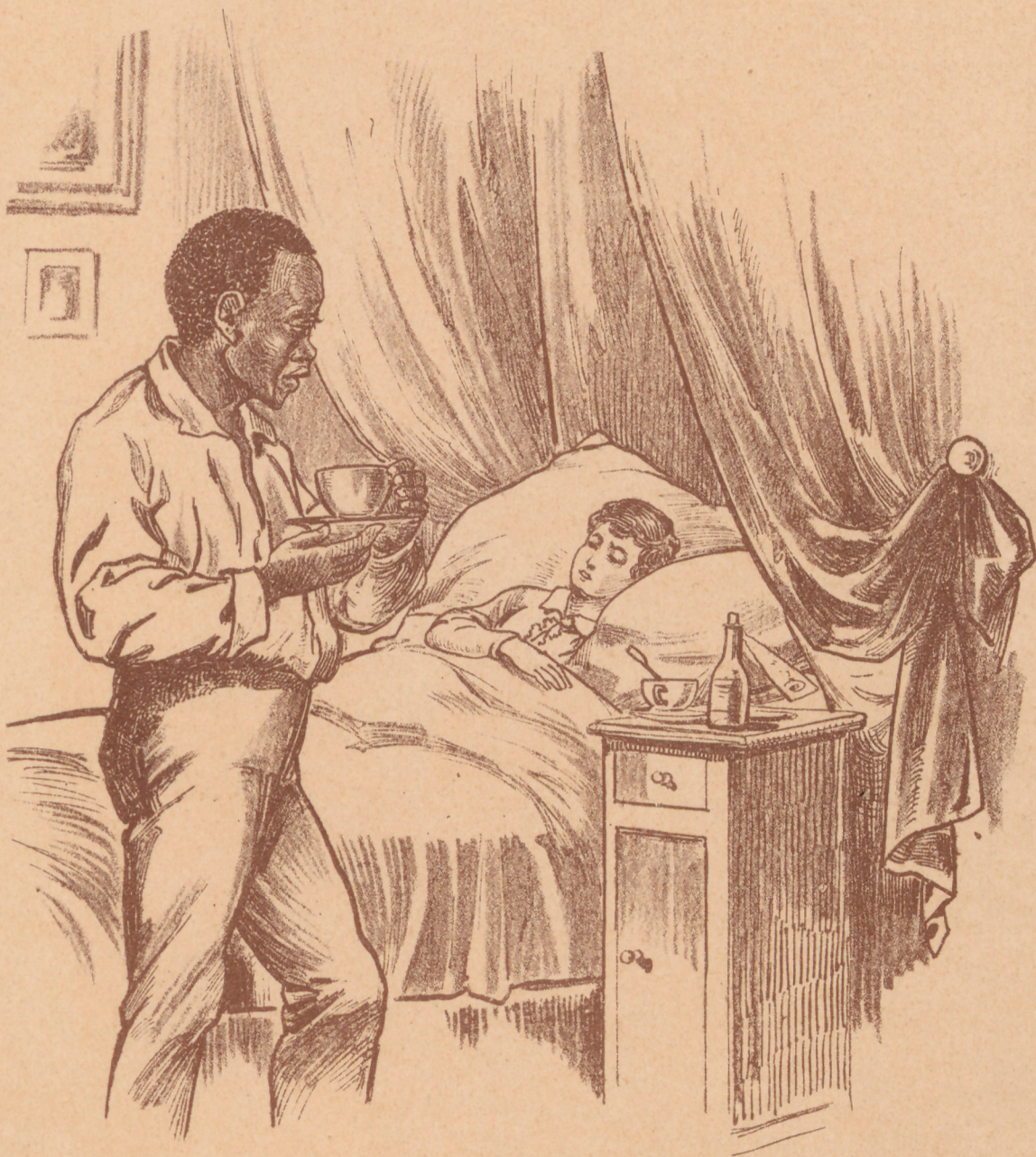
Det var en stolt Dag, da den lille Eva var helt rask; hun kom ned i Haven i sin nye Kjole, og var saa glad, men allermest glad var hun dog for Onkel Tom, som havde frelst hendes Liv to Gange. Da hendes Fader saa spurgte hende, om hun ikke havde et Ønske, hun vilde have opfyldt, svarede hun: „Jo, giv Onkel Tom

sin Frihed, og lad ham rejse hvorhen han vil." Og Onkel Tom fik sin Frihed, og han takkede den lille Eva ret af Hjertet fordi hun var saa ædel og saa god. Næste Dag fik han nyt Tøj og Rejsepenge, og den sidste Time tilbragte han nede i Haven med sin lille Veninde og fortalte hende om alle dem derhjemme der vilde velsigne hende for den gode Gjerning hun havde gjort. (IX.)

Derpaa rejste Onkel Tom hjem som en fri Mand, og naaede sin lille Hytte hvor hans Kone trofast havde ventet paa ham. Ved at høre om alle hans Lidelser, inden han kom til den gode Herre, blev hans gamle Herre saa bevæget, at han gav alle sine Slaver fri, og kort Tid derefter udkom der en Befaling fra Regjeringen til alle dem, der ejede Slaver, at de skulde give alle Slaver fri, og der maatte ikke findes Slaveri mere i Landet. Men Onkel Tom glemte ikke at lade en lille Negerdreng hver Dag give en Blomsterbuket til den lille Eva, som jo var Aarsag til, at Tom fik Friheden og kunde leve lykkeligt sammen med sin Familie i den lille Hytte. (X.)

VII. Onkel Tom redder Eva.

VIII. Onkel Tom plejer den lille Eva.

IX. Onkel Tom fortæller Eva om sit Hjem.

X. Hilsen fra Onkel Tom.

